

בית המשפט המחוזי בתל אביב דחה ערעור

מיליון שקל פיצוי על אימוץ כושל

עמותת מזל, הסמנכ"ל שלה ועובדת סוציאלית מטעמה הפרו את החוק והכללים כאשר סייעו לאישה בת 51 לאמץ ילדה אוקראינית בת ארבע. תוך שנתיים התברר שהמאמצת אלימה, הילדה הוצאה מביתה ובשנים הבאות הייתה קורבן לתקיפות פיזיות ומיניות. המדינה חויבה בחלק מן הפיצוי בשל רשלנותה בפיקוח על העמותה.

עמותת מזל לאימוץ בין-ארצי, סמנכ"ל העמותה, עובדת סוציאלית שהעסיקה והמדינה יפצו במיליון שקל צעירה ילידת 2000, בשל רשלנות קשה שהביאה לכך שאומצה בידי אישה בלתי

מתאימה. בית המשפט המחוזי בתל אביב דחה את ערעורם של כל הצדדים על פסק דינו של בית המשפט למשפחה בעיר (השופט שמואל בר-יוסף).

העמותה עסקה באימוץ ילדים מאוקראינה והמאמצת (שהייתה אז בת 51) שילמה לה 20,000 דולר בשנת 2003 תמורת אימוץ הילדה. חוות דעת של מכון פילת העניקה לאישה ציונים נמוכים וקבעה שהתאמתה לאימוץ היא גבולית ויש להצמיד לה ליווי. העובדת הסוציאלית קבעה שהאישה כשירה לחלוטין והמליצה עליה בחום. הילדה אומצה בתחילת 2004, אך מיד לאחר מכן התגלו קשיים בתפקודה של המאמצת. בשנת 2006 היכתה האישה את הילדה, הרשויות קבעו שהילדה מצויה בסיכון, היא הועברה למעון והאישה ויתרה על האימוץ. בשנים הבאות שהתה הילדה במעונות שונים, הותקפה פיזית ומינית ולא נמצאה לה אפילו משפחה מארחת קבועה.

בר-יוסף דחה את התביעה נגד המאמצת וקיבל אותה נגד העמותה, המדינה, הסמנכ"ל והעובדת הסוציאלית. בדחותו את הערעור אומר (25.4.21) השופט המחוזי נפתלי שילה, כי בעוד שבית המשפט העליון ביטל את עילת "הולדה בעוולה" - הרי שעילת "אימוץ בעוולה" שרירה וקיימת. "המחוקק החיל בבירור, ביחס להוראות ספציפיות שבחוק האימוץ, את דיני הנדיקין וקבע שאי ביצועם עשוי לחייב את המפר אותם בנדיקין", מדגיש שילה.

שילה קובע שאין מקום להתערב בממצאים העובדתיים של בר-יוסף ומונה חלק מן המחדלים החמורים של המעורבים, שהיוו הפרה ברורה של החוק וכללי האימוץ. העמותה והעובדת הסוציאלית התעלמו לחלוטין מחוות דעתו של מכון פילת; העובדת הסוציאלית לא בדקה את יכולותיה של המאמצת אלא הסתמכה על דבריה; היא לא שוחחה עם הממליצים שציינה הממליצה ולמרות זאת התיימרה לתאר בצורה חיובית את סביבתה המקצועית והמשפחתית; העמותה לא העניקה למאמצת כל ליווי כאשר חזרה ארצה עם הילדה; היא לא בחנה האם הילדה מתאימה לאימוץ; והסמנכ"ל לא יכול להתחמק מאחריות בטענה שסמך על גורמי המקצוע.

בנוגע אחריות המדינה קבע בר-יוסף: "המדינה אישרה את כניסת הקטינה לארץ ללא שנערכה הבדיקה כקבוע בתקנות. היא לא בדקה את המסמכים שהוגשו לה ע"י העמותה ולא פיקחה כראוי אחרי פעולות שהיה על העמותה לבצע, הן לפני מתן צו האימוץ והן לאחר שהקטינה הגיעה לישראל. המדינה התרשלה במילוי חובותיה והפרה את חובותיה החקוקות. אלמלא מחדלים אלו, יכול שהאימוץ היה נמנע". כאמור, שילה לא התערב בקביעותיו.

הפיצוי שנפסק למאמצת הוא 800,000 שקל ועוד הוצאות בסך 180,000 שקל. העמותה והסמנכ"ל חויבו בתשלום של 55%, על העובדת הסוציאלית הוטלו 35%, ועל המדינה - 10%. שילה דחה את ערעורה של המאמצת על הסכום שפסק בר-יוסף, אשר אימץ את חוות הדעת של המומחית מטעם בית המשפט. העמותה, הסמנכ"ל והעובדת הסוציאלית חויבו במחוז בהוצאות בסך 60,000 שקל.

סגן הנשיא שאול שוחט והשופטת עינת רביד הסכימו עם שילה. את העמותה והסמנכ"ל ייצג עו"ד שוהם סלומון; את העובדת הסוציאלית ייצג עו"ד אבי אלרום ואסף אלרום; את המאמצת ייצג עו"ד ורד פרי; את המאמצת ייצג עו"ד אילן סובל; ואת המדינה - עו"ד אורנה פורגש.

ספרייה מקוונת / מסמכים

עמ"ש 31224-03-20, מזל - עמותה לאימוץ בין-ארצי ואח' נ' ד"ש / פס"ד

דמיית גורנר ויל סמיתס פועל על מיליון ושהל רועל צימוט רועל